

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

НОВИ БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 666

СРПСКИ РАДИКАЛИ У САВЕЗНОЈ ВЛАДИ

ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ: ВРЕМЕ ЈЕ ЗА СИНХРОНИЗОВАНО ДЕЛОВАЊЕ РЕПУБЛИЧКЕ И САВЕЗНЕ ВЛАДЕ

РАЗГОВОР СА ПОТПРЕДСЕДНИКОМ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ,
ТОМИСЛАВОМ НИКОЛИЋЕМ

КОАЛИЦИЈЕ КАО КОМПРОМИС

Српски радикали се баве политиком да би били на власти, да би покушали да остваре програм који обећавају грађанима...

Српски радикали ушли су у Савезну владу, за неке је то било изненађење. Други су пак, почели да манипулишу том чињеницом покушавајући још једном да испрљају углед Српске радикалне странке.

Многа (не)постављена питања, за последњих шест месеци, остала су да лебде у ваздуху, ускраћена за јасан, истинит и отворен одговор.

О предаји Косова и Метохије многи званичници и медији имају своју верзију, слично је и са економским и социјалним питањима наше земље. Појединци, одговорни за ситуацију у којој се нашао читав српски народ и наша држава или ћуте, или нам потурају приче о победама и јунаштву. Проблема је много, земља је у кризи, а одговор на свако провокативно питање, које је везано за наш опстанак, једино дају српски радикали. То је био повод, да управо на сва непостављена и постављена питања, потражимо одговор од потпредседника Савезне владе Томислава Николића.

На коме је терет одговорности

• **Наша земља се налази у кризи, економска и социјална ситуација је алармантна, питање је, шта и како даље?**

Томислав Николић: Држава и народ се налазе у изузетно тешкој ситуацији. И пре агресије имали смо велики проблем са фабрикама које су грађене за неке друге услове, гиганте који нису могли да запосле све раднике који су у њима радили. Имали смо једну страшну хиперинфлацију 1993. године, која је у великој мери разорила привреду, девизне резерве, а већ седам година имамо рат за ратом у коме бранимо српске територије, и то нам односи велики део националног богатства. Агресија на нашу земљу и штете које је је произвела, а процењују се на сто милијарди долара, додатно је оптеретила нашу привреду и довела нас у ситуацију да страхујемо хоћемо ли зимом имати довољно струје, огрева и како ћемо се из свега овога извући?! Уласком Српске радикалне странке у Владу, републичку и савезну, много тога се у односу власти према држави променило. Очигледно, више нема онако великих пљачки какве су не-

када биле. Простор за лобије, који су се раније стварали над оним деловима привреде који су могли још нешто да произведу, максимално је сужен, и све оно што се стекне, створи, што уђе у државни буџет одмах се дели онима којима је држава дужна. Међутим, евидентно је да је то још увек недовољно. По престанку агресије, и по потписивању плана Черномирдин – Ахтисари, Српска радикална странка је изашла из Владе. Због свеопште ситуације у којој се налази наша земља, ми, српски радикали, прихватили смо разговор о реконструкцијама обе Владе, да не би испало, како бежимо од одговорности за оно што ће се убудуће у овој земљи дешавати. Сви кажу да нас чека најтежа зима откако постојимо, па ево Српска радикална странка неће да бежи у опозицију за време те зиме, понеће на својим леђима терет одговорности. Спремни смо да идемо на изборе и пре зиме, и после зиме, кад год буде постојао јасан став опозиције да жели те изборе.

Земља је разорена, многе фабрике су срушене. Саобраћајна инфраструктура је разорена, многи објекти Војске Југославије, објекти у којима је државни апарат био смештен, скоро сви предајници радиотелевизије, многи репетитори, обе рафинерије су погођене. У некој другој земљи би се људи, вероватно, ухватили за главу, не би знали шта даље и како ће сутра? Међутим, наш народ је, нажалост, дугогодишњим исцрпљивањем био припремљен на овако нешто, а и свестан је тога да смо разорени зато што смо бранили земљу. Народ је хтео да брани земљу и зато смо разорени НАТО бомбама. Руководство Србије и Савезне Републике Југославије није самоиницијативно донело одлуку о томе да не поклекне пред НАТО агресијом. Ми смо иза себе имали резултате референдума, који нас је терао да сами решавамо своју судбину, и јасно изражену вољу посланика и у Републичкој и у Савезној скупштини, све док наши редови нису почели да се осипају. Политичке странке које чине Савез за промене и друге опозиционе партије, нису озбиљно ни мислиле да бране Србију и Савезну Републику Југославију, практично су је издале још пре рата. Српски покрет обнове је издржао негде

до почетка маја, када је Вук Драшковић почео нагло да мења курс и отворено, у изјавама које је сваке вечери давао за SNN и остале западне телевизије и агенције, позивао руководство Савезне Републике Југославије да престане рат.

Плитки, мали политичар

Врло добро је знао да то не зависи од нас, али је то већ био знак како он није спреман даље да са нама поднесе терет разорног бомбардовања. Могуће је да је као плитки, мали, ситан политичар помислио да би такво његово понашање могло да изазове народ да власт мења на улицама, а он је желео да се склони пред тим народом који је он очекивао. Наши коалициони партнери, Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица пустили су кад су прихватили план Черномирдин – Ахтисари! Српска радикална странка остала је усамљена, са недовољном снагом да у било ком парламенту донесе одлуку која би била у складу са нашим програмом, нашим и народним жељама. Ми бисмо могли да спречимо доношење такве одлуке у Савезном парламенту, али су сви остали избегли да се о плану Черномирдин – Ахтисари изјасни Савезни парламент. Наша снага у Већу Републике је таква да ниједна одлука у Савезном парламенту не може да се донесе без наших посланика, због тога су социјалисти, ЈУЛ и Српски покрет обнове створили ad hoc коалицију у Републичкој скупштини, па је Републичка скупштина, којој то у принципу није посао, донела одлуку да прихвата план Черномирдин – Ахтисари, а онда је Савезна влада само прогласила да прихвата жељу Народне скупштине Републике Србије, тако да је Српска радикална странка остала усамљена, али је остала и доследна. Сада се показује да смо били потпуно у праву. Неколико недеља после НАТО агресије и по окупацији Косова и Метохије, високи политички званичници, а и војска НАТО-а, почели су да дају изјаве у страним медијима, којима су јасно и отворено признали, да је НАТО агресија била пред сломом и да је требало да издржимо још неких десетак дана, а такве су биле и процене Српске радикалне странке. Тачно је да би-

смо ми били додатно срушени, да би још Срба изгинуло, али је тачно и то да бисмо остварили циљ због сваки народ и држава постоје, а то је да се одбранимо од свакога ко нам напада државу. Ми смо благовремено упозоравали шта нас чека. Штета што се та седница Народне скупштине није преносила на телевизији, а није преношена зато што су посланици Социјалистичке партије Србије, Југословенске левице и Српског покрета обнове донели одлуку да буде затворена за јавност.

Војислав Шешел је у детаље предвидео шта ће се све десити на Косову и Метохији, а посебно у оном вакууму који буде створен одласком наших снага, војске и полиције, а кашњењем снага КФОР-а, које је било евидентно. У том вакууму из Албаније су нагрнули светски пробисвети, мафијаши, криминалци, терористи, да униште Србе на Косову и Метохији. У свим зонама у којима нема Руса, очигледно више нема безбедности за Србе на Косову и Метохији.

Српски радикали неће служити окупаторе?

• Данас смо сви сведоци масовног иселјавања Срба. Шта Републичка влада предузима, да би колико толико заштитила преостале Србе на Косову и Метохији?

Томислав Николић: Јако је тешко сада рећи шта ради Републичка влада. Један део Владе, наши коалициони партнери, још увек покушавају да функционишу на Косову и Метохији, или да бар, у јавности створе слику како функционишу на Косову и Метохији. Тако имамо још увек председника Привременог Извршног Већа на Косову и Метохији. Имамо неколико помоћника министара, који се налазе углавном у српским језгрима, тамо где су Срби лоцирани, где постоје као већина, најпре у граничним општинама Косова и Метохије, Звечан, Зубин Поток, Лепосавић и Косовска Митровица, онда у Косову Пољу, Приштини, гњиланском крају. Међутим, то је недовољно да би се доказало како Србија или Савезна Република Југославија заиста имају било какву моћ на Косову и Метохији. Ми, српски радикали заиста немамо разлога, нити би било морално да се крећемо по Косову и Метохији у пратњи окупационих снага, које ту никада не би биле да смо се ми питали! Онда остаје да се бринемо само о народу који се извуче, јер очигледно је да су Срби који остају на Косову и Метохији, потпуно упућени на КФОР, ако их КФОР буде заштитио биће заштићени, ако их не заштити неће их бити. Очигледно је да их КФОР не штити довољно, тим пре што се Русима не дозвољава да се разместе бар на она места на која је договорено да дођу. Значи остаје нам брига само о Србима који се извуку са територије Косова и Метохије, а то је како их сместити, шта се

њима, како уписати децу у школе, где их уписати, где ће да проведу зиму и то Влада ради махом преко начелника округа. Извесно је да нема добре сарадње појединих локалних самоуправа, посебно оних општина у којима је бивша коалиција „Заједно“ на власти. Они чак одбијају да неке Домове културе ставе на располагање избеглим Србима, у Краљеву је то најдрастичнији пример. Поједине локалне самоуправе одбијају да објекте који су у власништву Републике Србије дају на располагање избеглим Србима с Косова и Метохије, што је страшно.

хов одлазак с Косова и Метохије није постојао! Српски национални интерес је да Срби остану на Косову и Метохији, али свако ко би било какав савет дао Србима, или ко би их, на неки начин, спречавао да живе изван територије Косова и Метохије, треба себе и своју породицу да стави у ту ситуацију безнађа. Ако би било ко од нас, који смо рођени изван Косова и Метохије и ту живимо, ако би било ко од нас био спреман да своју породицу, жену, децу, одведе на Косову и Метохију да тамо живе – онда нека шаље и Србе. Јесте нам национални интерес да Срба буде

Томислав Николић: „Повратак на Косово и Метохију могућ само преко савеза са Русијом и Белорусијом“

Имали државна телевизија морал?

• Има ли уопште икаквих нада и шанси да избегли Срби могу да се врате на Косово и Метохију?

Томислав Николић: У најтежој моралној ситуацији је државна телевизија која данима извештава најпре како КФОР све озбиљније врши своје дужности, а онда после два-три минута објаве списак Срба који су нападнути, отети, жена које су силоване, куће које су спаљене, где је све подметнута бомба, а онда у трећем делу, кога би ваљда требало највише да се стиде, почну да објављују слике Срба који се враћају на Косово и Метохију. Дилема је зашто никада нису објавили да су неки Срби отишли с Косова и Метохије. Требало би да их човек пита, одакле се ти Срби враћају, кад за државну телевизију њи-

на Косову и Метохији, јер све док има Срба на Косову и Метохији биће у саставу Србије и Југославије. Неморално је било ком Србину појединачно рећи: врати се у село у коме харају, дивљају терористи, а заштитиће те Немци или Американци, кад је очигледно да њима то није превасходни циљ.

КФОР и Кушнер као гувернер се све више труде да одвоје Косово и Метохију и од Србије и од Савезне Републике Југославије. Већ су стигли до тога да уведу све светске валуте у систем плаћања на Косову и Метохији. Извесно је, да ће се Кушнер и они који су га поставили, трудити да све везе Србије и Савезне Републике Југославије са Косовом и Метохијом прекину. За то време, нас ће и даље убеђивати како они, по Резолуцији Савета безбедности, спроводе жељу да се суверенитет

Савезне Републике Југославије простире и на територији Косова и Метохије. То је лицемерно и покварено. Мислим да не постоји ниједан званичник у Србији који у то још увек може да верује. Само је питање, шта ми ту можемо да учинимо?! Очигледно је да смо допустили да се без борбе повучемо, да се извучемо из добро утврђених ровова, а да смо били добро утврђени сведоче и њихови генерали који признају да нам НАТО није нанео никакву значајнију војну штету, и да је рушење мостова и фабрика била само освета зато што не могу ништа нашој војсци. Сад кад смо ту војску склонили са Косова и Метохије, препустили територију КФОР-у, сад је јако тешко размишљати у смеру да у догледно време можемо да се војнички вратимо на Косово и Метохију. Ми се уздамо у то да Резолуција Савета безбедности предвиђа повратак војске и полиције, искрено, у то не верујемо, макар судећи по понашању КФОР-а! Они нам то никада неће дозволити.

Поставља се питање, да ли уопште можемо да рачунамо на државни повратак на Косово и Метохију. Мислим да је то могуће само преко савеза Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије. Преко уласка руског капитала у Србију, о чему смо и данас са првим замеником руског министра спољних послова Авдејевим, водили разговоре. Дакле, ако би Русија са својим капиталом више учествовала у Србији, ако би реализовала све испоруке које од ње очекујемо, а то су нафта и гас и сировине без којих не можемо да живимо, ако би прихватила акције деоница наших великих предузећа, наших јавних предузећа, и ако би постала делимични власник Електропривреде и нафтне индустрије, онда би имала интерес и да нас штити војнички и да нам инсталира системе којима би спречила рушење те своје имовине. Политички савез, па чак и федерација са Русијом и Белорусијом, односно наша војска на њиховој територији, њихова на нашој, представљала би гаранцију да се више нико не би усудио, без помисли на светски рат, да нападне на Србију. Оног часа када са Русијом будемо тако изградили односе, да Русија може, а да то нас ништа не кошта, да стави вето у Савету безбедности на даљиостанак КФОР-а и КФОР оде са Косова и Метохије, Шингари ће поново отићи. Е, то треба дочекати. Србија за то време не сме да изгуби главу, да изгуби грађански мир који постоји и мора да покуша да спаси, све што може да се спаси, посебно становништво од веома тешке ситуације, која нам се очигледно приближава. Видело се то чим је мало захладело, многи су у страху размишљали, нећемо ваљда да се грејемо седам или осам месеци, то би било превише и за државне финансије, а и појединачно за сваког грађанина.

Савез са Русијом и Белорусијом – могућност да сачувамо Косово и Метохију.

• Српска радикална странка је највећи поборник Савеза између Савезне Републике Југославије, Русије и Белорусије. Шта нам доноси тај савез?

Томислав Николић: Српска радикална странка је поборник тог савеза скоро две године и камо лепе среће да су нас и коалициони партнери и опозиција тада мало озбиљније схватили, а не да су потрчали, пет дана по првом бомбардовању, у Савезну скупштину да траже пријем у чланство. Камо среће да смо то урадили у време мира, док смо имали времена економски и војно да се повежемо са тим Савезом. Овако, оног часа, кад смо били нападнути, сетили смо се да само још Русија може да нам помогне. Русију смо тог часа ставили у веома тешку ситуацију. Практично то није могло да се изведе, најпре зато што Русија није била спремна тог часа да уђе у рат, а ушла би у рат да је хтела да нам помогне. С друге стране, ни испоруке ракетних система којима бисмо се бранили, више нису биле могуће, тим пре, што немамо ниједног војника обученог за управљање тим ракетним системом. Морала би да дође и руска војска. Сви путеви су били затворени. Видите колико је времена Русима требало да сада као јединице КФОР-а дођу, односно да им неке државе одобре прелет. То значи да би био у питању светски рат. Русија тог часа није била спремна због Србије да уђе у светски рат. Мене то може да боли, може да ми буде тешко, али свака држава и сваки народ има свој интерес.

Сада имамо времена да на миру и стрпљиво изградимо односе са Русијом и Белорусијом. Ми то радимо у два правца, најпре у Савезној скупштини, где смо формирали заједничку комисију са парламентом Савеза Русије и Белорусије, која ће израдити документе за улазак у Савез, а онда и у Савезној влади где смо поново активирали односе са руском дипломатијом и где желимо што пре да то питање решимо. Макар тиме што бисмо одмах створили једну царинску унију, тако да би наша роба ишла у Русију без царине, руска роба код нас без царине и то би нам било додатно олакшање за време које нас сада очекује.

Американци се поново јављају и одбацују идеју о савезу. Појављују се и они који су гласали у Савезном парламенту да што пре формирамо тај савез, они који су за изграђивање односа са Американцима, они који се надају да ће народ да заборави како су нас дивљачки и бесомучно бомбардовали.

Међутим, Американци нису у стању да прекину агресију на српски народ, они је настављају и на Косову и Метохији. Они припремају народ на, условно речено, напад на општине у Војводини, у којима су Мађари у већини. Питање је када ће подстаћи муслимане у Рашкој

области да и они затраже неку независност, или бар неки широки степен аутономије. Кад чујем ту сложеницу, онда одмах знам да је то предуслов за неку нову државу. Дакле, неће престати да нападају ову државу и то нема везе с тим ко је на власти, што је ваљда, највећа обмана и лаж. Стално говоре како су искључиво против Слободана Милошевића, а нису против српског народа, а нису убили Слободана Милошевића, него су убијали српски народ и рушили српску државу. Уосталом, откуд им право да буду против Слободана Милошевића, ако њега изабере српски народ. Зашто не поставе као услов, целом свету, да ће они, Американци, постављати председнике у свим државама, иначе ће бомбардовати цео свет. Окомили су се на нас. Не могу да схвате да постоји један народ у свету који неће да им се покори и преда, изузев у случају да тај ко о томе одлучује процени да је угрожен сам опстанак народа и државе. Ја могу сада да говорим о проценама, јесу ли биле исправне или нису, али очигледно је да је процена наших коалиционих партнера била да нас очекује потпуно разарање државе. То није била наша процена, ту смо се разишли. Убеђен сам да је њихова процена била погрешна, али могу да прихватим и то да су били толико забринути за даљу судбину државе, да су морали да поклекну, међутим последице су страшне.

Историја памти (не)одговорност – народ оцењује

• Расплет догађаја на Косову и Метохији подразумева велику одговорност, чија је то одговорност?

Томислав Николић: За ово су одговорни сви они који су прихватили план Черномирдин – Ахтисари, ако бисмо формализовали и персонализовали ту одговорност, онда ту нема одговорности председника Савезне Републике Југославије. Он ништа није прихватио, ни потписао. Одговорна је Народна скупштина Републике Србије. Посланике не можете да кривите, нити можете да тражите њихову одговорност за било шта. По Уставу посланици не одговарају за оно како гласају у Народној скупштини Републике Србије или за оно што кажу за говорницом Народне скупштине Републике Србије. Ми сада испаштамо, али тако је хтела већина посланика. Значи већина бирача у Србији. Да ли ће то бирачи правилно проценити, па на неким новим изборима ускратити поверење онима који нису остали доследни до краја, то могу само да претпоставим. Тада је однос снага у Народној скупштини Републике Србије био такав да је престала борба за Косово и Метохију. Покушали су да нас убеди да ће се сад борити дипломатским путем. Очигледно ми пред агресором не можемо дипломатски да пронађемо никакво оружје. Уосталом Кина, која је најмно-

гољуднија нација на свету, којој је срушена амбасада у Београду, није успела дипломатијом да се избори, већ је морала да прихвати да јој се рушење амбасаде исплати у новцу. За тај чин рушења нема никакве осуде од света, нема осуде Америке за рушење једне амбасаде.

Одговорност је на свима који су гласали за тај план. Историја ће то да памти, њихова деца, њихови потомци, памтиће тај чин гласања и увек ће се стицати гласова које су они дали за прихватање плана Черномирдин – Ахтисари. Поносан сам што припадам политичкој страници која за тај план није гласала и никада не би гласала за једну такву одлуку. Међутим, грађани увек на изборима, својим поверењем и гласовима, одмере свакоме оно што је заслужио. Надам се да ће наш свакодневни приступ медијима, јер нас двадесет путује широм Србије и гостује на локалним радио и телевизијским станицама, затим наше страначке публикације, наша „Велике Србије”, донекле и „Земунске новине”, књиге које издајемо, бити довољне да грађани сазнају праву истину о томе како се ко понашао за ових седамдесет и седам дана, и то ће морати да се одрази на изборима. Морам да признам да уопште не мислим на то како ће ко проћи на изборима. Још увек је моја жалост и моја туга за Косовом и Метохијом толика да ме још није пустило оно осећање које смо сви у врху странке имали, када смо чак размишљали и да престанемо да се бавимо политиком, зато што се сви мотиви и све оно што Србина од детета до гроба води, може да се подведе под Косово и Метохију. Ако хоћете себе да дефинишете као поштеног човека, наћићете се на Косову и Метохији, ако хоћете као храброг, као слободоумног, све можете да нађете у причи о Косову и Метохији. У данашњим условима који владају на Косову и Метохији, не умем себе да нађем, и кад почнем да причам о неким нормалним, свакодневним темама, понекад ми се учини да је то бизарно, али живот тече даље. Српска радикална странка је одлучила да не престаје да се бави политиком, оставити милион и триста, четиристо хиљада гласача без Српске радикалне странке, препустити их неким другим који такве бираче не заслужују, то би тек било неморално. Ево ми се као народ и као политичка странка усправљамо и крећемо поново у борбу. Жао ми је што не можемо сами да вршимо власт, али ми немамо толико гласова, јер би све било другачије. Коалиције су компромиси. Све до плана Черномирдин – Ахтисари, одлично смо се слагали са својим коалиционим партнерима. Ми ћемо се, вероватно, и сада, у реконструисаном владама, одлично слагати, тим пре што су они прихватили да кренемо много брже у реформе него што је то ишло до сада. Међутим, тај печат који је ударен прихватањем овог плана остаје међу нама, и остаје за сва времена као путоказ, то не може да се заборави.

• Када очекујете повратак дела војске Југославије на Косово и Метохију?

Томислав Николић: Волео бих да се наша војска што пре врати, али нисам убеђен у то да ће нам КФОР, односно Америка и НАТО икада дозволити да у исто време на Косову и Метохији буду и њихови војници и наши, као и њихови полицајци и наши. Очигледно је да сва та војска и полицајци коју су довели не вреди колико су вредели наша војска и полиција. Док су наша војска и полиција били на Косову и Метохији, није било ни дивљања, ни вршљања, држали смо све потпуно под контролом. Данас се већ свашта дешава на Косову и Метохији. Практично, власт уопште и не постоји, мислим да снаге КФОР-а и полиције гледају само да се њима нешто не деси.

Увек спремни за изборе

• Све више се говори о превременим изборима, какве су ваше процене; превремени или редовни избори?

Томислав Николић: Српска радикална странка неће да мења своје ставове које је имала још док је била опозициона странка. Избори нам одговарају у свако доба. Чак би нам можда одговарало да што пре дође до њих. Сигурно је да бисмо на тим изборима добили и велики број гласова. Међутим, ми с изборима не журимо. Сматрамо да локалне и савезне изборе, које нормално треба да имамо идуће године, и можемо да одржимо идуће године. Наиме, чим уђемо у ту годину, практично смо већ у изборној години. Не бисмо их звали чак ни превременима, ни ванредним изборима.

Нема великих захтева опозиције да се избори расписују. Зашто би онда власт сама расписивала изборе. Зашто бисмо ми који смо једним изборима заслужили да формирамо Владу, сада сами распустили ту Владу, распустили Скупштину и расписивали изборе, кад нигде нема противника који те изборе тражи. Зашто бисмо поново ишли у такмичење сами са собом. На пример, ако Српски покрет обнове затражи у Републичкој скупштини да се избори одрже, имаће наше гласове. Ми хоћемо да их подржимо у том захтеву. Српски покрет обнове за то није спреман. Зато што Српски покрет обнове врло добро зна да је његова снага смањена у односу на досадашње изборе. Сваки пут има све мање гласова, а овако му није лоше! Држи локалну власт у многим градовима, посебно у Београду, где су социјалисти дозволили да врх Српског покрета обнове, пљачка до миле воље. Уз то, имају много медија под својом контролом, имају доста финансија под својом контролом, зашто би они ишли на изборе. Они су људи који се баве политиком да би имали медије и новац. Српски радикали се баве политиком да би били на власти и да би покушали да остваре програм који обећавају грађанима, и да би остали упамћени у народу. Ту је раз-

лика у схватању. Разлика која је јасно оцртана и коју је народ одавно увидео. Ако постоје захтеви за расписивање избора, било би добро да распишемо локалне, потом савезне изборе и да после тога у континуитету, наравно, одржимо и републичке изборе. Ми не бежимо од избора али их нећемо ни тражити. Наравно, не пада нам на памет да испуњавамо бесмислице у виду захтева који се пред нас постављају, и од којих је најглупљи захтев, да ми који смо на власти у Скупштини Србије гласамо за то, да ту власт предамо неком другом. То могу само неозбиљни људи од нас да траже. Ми нисмо толико неозбиљни да такве глупости прихватамо! Избора ће сигурно бити, не могу да кажем када, јер то зависи од политичке воље већине у Народној скупштини. Да би се избори расписали мора да их распише Народна скупштина, односно председник Скупштине је тај који расписује изборе. Српска радикална странка је увек спремна за изборе, изузев за време рата. Иначе, у току рата нигде нисмо наступали, зато што је по нашим схватањима то било неморално, а многи су трчали где год падне нека ракета или граната да се тамо сликају, као да им је нешто тобож жао. Ево ти исти и данас трче где год започне нека градња, обнављање, реконструкција. Извесно је, заиста смо започели много радова у Србији. Дакле, многи политичари потрче да се сликају на тим градилиштима као да су донели свој новац, новац из свог џепа, уложили га у мост и кажу: „Ево ја сам тај и тај, и ја дижем тај мост.” Човеку који свој лични новац, значи онај који је зарадио својим радом, даје у хуманитарне сврхе, за обнову разрушених мостова, оштећених путева, кућа и слично дао бих не само емисију на телевизији, него шта год тражи. Међутим, једном државном функционеру, политичару који троши државни буџет, а чија намена у те сврхе и јесте да се држава обнавља, а чин обнове државе представља као свој лични, па то жели да истакне као неку своју заслугу, таквом бих забранио да се појави на телевизији.

Српска радикална странка је у медијима, посебно у приватним локалним, заступљена тако добро да је спремна одмах за изборе, чак, и без икакве предизборне кампање, посебно без оних термина који су обавезни за државну телевизију.

• Да ли је постигнут договор са коалиционим партнерима да се распишу локални избори у новембру?

Томислав Николић: Није било никаквих договора у вези тога и никакав конкретан споразум није постигнут. Сада би било и касно да се рачуна на изборе у новембру, мада је време, рок у коме избори треба да се распишу 40-60 дана, али ми заиста о томе нисмо разговарали, тако озбиљно као што разговарамо о законским пројектима или о томе како ћемо даље да водимо земљу. Присталица сам тога да организујемо један

округли сто, или расправу у Скупштини Србије на којој бисмо и сучелили ставове са парламентарном опозицијом, и евентуално дошли до измена закона о избору народних посланика, да видимо шта ту може да се мења. Закон је изванредан, ту може да се измени број изборних јединица, цензус, евентуално, можда, нека изборна правила у вези представљања политичких странака, и о томе можемо да разговарамо са опозицијом. До сада смо два пута заказали разговоре о локалној самоуправи у скупштини Србије, како бисмо о евентуалној измени тог закона разговарали с представницима опозиције. Међутим, они се не одазивају на те разговоре. Покушаћемо још једном, уколико не желе да дођу и разговарају, ми ћемо ићи са законом у процедуре, око тога смо се већ договорили. Нисмо се још договорили, какав ће бити изборни принцип. У општинама постоји више идеја. Постоји идеја да одборника бирамо у првом кругу, ко има највише гласова за одборника, да буде одборник. Постоји идеја да се уведе неки пропорционални принцип у локалну самоуправу, да се неколико одборника бира у једној изборној јединици. О томе, такође, можемо да се договоримо и са опозицијом, али ако они неће о томе да разговарају, ми ћемо се договорити са коалиционим партнерима. Ако би се тај закон усвојио, онда би по њему постојали рокови за нове изборе. Да би закон ушао у процедуру треба да се одржи седница Народне скупштине. Седница још увек није ни заказана. Прва наредна седница требало би да буде посвећена реконструкцији Републичке владе, коју ја очекујем идуће недеље, али нисам баш сигуран. Уосталом, септембар је последњи месец ванредног заседања. Од 1. октобра почиње редовно заседање и онда би све то могло да се ради у редовној процедури. У јавности провејава прича, на основу наших изјава, како би требало најпре расписати локалне изборе, да смо се око локалних избора договорили. Нисмо, али бих волео да се што пре договоримо.

Рад општинског одбора Нови Београд

• **Како оцењујете рад Општинског одбора Српске радикалне странке Нови Београд и какве су њихове шансе на следећим локалним изборима?**

Томислав Николић: Одскора и ја припадам том Општинском одбору, мислим да не треба бити превелики оптимиста, а ја то видим код чланова Општинског одбора у Новом Београду. Примећујем да сте просто убеђени у то да ћемо ми победити на Новом Београду. Ја бих то волео. Мислим да је то одбор који је одскочио од осталих одбора и то се види по свим показатељима на Извршном одбору. Уосталом, у реконструкцијама обеју влада, Општински одбор Новог Београда имао је кадрове за скоро све функције које смо тражили у странци. Ја сам навикао да увек будем

изабран за одборника тамо где се кандидујем. Волео бих да ово што смо започели у Земуну, преко Новог Београда, проширимо и на цео Београд. Убеђен сам да српски радикали Новог Београда имају добру прилику да сада победе на локалним изборима

• **Ви сте у Управном одбору Дирекције за обнову Србије заједно са господином Драганом Тодоровићем. Шта се конкретно тамо ради?**

Томислав Николић: На Првој седници Управног одбора имао сам много примедби на рад Дирекције за обнову земље. Ту је дошло до изигравања и закона и прописа у вези формирања те Дирекције. Дирекција за обнову земље је најпре формирана одмах за време рата, као Југословенска дирекција, а онда је после рата, влада Републике Србије формирала Републичку дирекцију за

држава остане дужник према тим предузећима. Тиме бисмо завиле грађевинарство Србије у црно. Покушавамо да створимо неке конзорцијуме, како бисмо дошли до додатних извора финансирања. Бојим се тога да нисмо превише хајдучки ушли у обнову земље, не размишљајући о томе колико средстава имамо и шта је најпотребније.

Зашто су српски радикали ушли у Савезну Владу

• **Зашто је Српска радикална странка прихватила реконструкциони програм Савезне владе?**

Томислав Николић: Српска радикална странка је инсистирала на томе да се реконструише Савезна влада, а ми смо на седници Савезне скупштине, на којој је укидано ратно стање рекли да хоћемо да гласамо да се укине ратно

Време је да Савезна влада почне да извршава ингеренције које су јој дате Уставом Савезне Републике Југославије

обнову земље, али су нам потурили да практично прогласимо све оне одлуке које је доносила Савезна дирекција, која није била ни легално формирана. Велики део пословне изградње већ је био уговорен, а Дирекција није била формирана. И онда, су наравно, то провели преко Управног одбора, али смо господин Тодоровић и ја, и још неколико чланова Управног одбора, били против тога да се на тај начин донесе одлука.

После тога све функционише у складу са законом и у складу са жељама и власти и народа да се све порушено што пре реконструише. Уговорено је радова за више од милијарду динара, али новца нема. Само се бојим да не испадне, како смо уговорили радове, тако да грађевинска предузећа отпочну својим средствима, авансирајући материјал, евентуално и доврше те радове, а

стање. Ипак је ратно стање нешто што је нужно зло, и што за собом повлачи многе одлуке, многа понашања која нису својствена понашањима у миру. У време ратног стања укидају се многе демократске институције, многе државне службе добијају већа овлашћења него што их имају по Уставу, ту посебно мислим на полицију и војску. Уколико нема потребе за ратним стањем, ратно стање треба што пре укинути. Ми смо рекли да ћемо помоћи у гласању, јер без наших гласова нема одлуке да се укине ратно стање, нема већине. Наиме, савезна влада нема већину у Савезном парламенту, без гласова радикала они немају подршку ни за један њихов предлог. Већ сутрадан су били на дневном реду неки закони којима се поједине ратне уредбе претачу у законе. На пример, дневнице солидарности, помоћ

радницима који су остали без фабрика и без посла, а савезна Влада се нашла у чуду да српски радикали неће да гласају зато што Влада није реконструисана.

Онда смо имали разговоре са коалиционим партнерима и договорили смо се да реконструисамо савезну Владу, али не зато да би српски радикали били чланови Владе, него зато што би требало да се и савезна Влада мало протресе, тргне и да почне да ради оне послове које је у могућности да ради. Извесно је да су могућности савезне Владе ограничене због ингеренције у Црној Гори. Ето то је стање које се из дана у дан погоршавало и дошло је већ до тога да савезна Влада безмало нема никаквих ингеренција на територији Црне Горе. Савезна Република Југославија постоји, она је међународни фактор и она мора да има савезну Владу. Значи савезна Влада мора да извршава ингеренције које су јој дате Уставом Савезне Републике Југославије. Као прво, у земљи мора да се што пре покрене реформски курс и либерализација, како би се грађани што више ослободили досадашњих намета, а не да их држава притиска разним обавезама, царинама, порезима, акцизама. На старту смо показали да ће ова Влада имати широм отворене очи за све што се дешава у Савезној држави, као и за све оно што треба да се деси.

Свесни смо тога да неке робе хронично нема на тржишту. Као Савезна Влада, одрекли смо се великих прихода у корист бюджета. Одрекли смо се царине, акцизе на увоз нафтних деривата, ослободили смо увоз половних аутомобила старости до четири године за грађане, а не само за увознике. Дакле, свако може да увезе један аутомобил за своје потребе старости до четири године. Драстично смо смањили царине, порезе и акцизе на тај увоз. Увели смо и акцизне маркитце и смањили порез на цигарете. Рачунамо да половину цигарета проведемо кроз званичне токове, а досад ниједан промил није ишао кроз званичне токове. Заиста смо решили да синхронизовано делују Републичка и Савезна влада, и да испуњавају налоге који проистичу из свакодневног живота. Заиста би било глупо да дозволимо да Републичка реконструисана влада испуњава радикалске идеје и креће у реформе, а да за њом статира Савезна влада у којој не би било српских радикала. Зато смо ушли у реконструисану Савезну Владу. Још у току разговора око реконструкције, јасно и гласно смо рекли да хоћемо да учествујемо у тој Влади. Остале парламентарне странке су одбиле да учествују, па, сад то није разлог да радикали одбију учешће у Савезној влади. Ми се не повојимо за њима. Ко неће да влада овом државом, не треба га терати на силу. Ако неће, нек чека изборе. Можда мисле да ће на изборима боље проћи. Сматрамо да би требало сада да будемо у власти како бисмо на следећим изборима још боље прошли. До сада нас ни Србија ни Саве-

зна Република Југославија нису познавали као странку која је на власти. Сви су говорили: радикали не умеју да владају, немају кадра, изазваће хаос, изазваће грађански рат у земљи. Ништа од тога се није остварило. Јасно је да иза многих закона који су донети, многих одлука, уредби, стоји Српска радикална странка. Посебно иза последње уредбе, којом смо државу унеколико опрали од дуга према пензионерима. Пронашли смо начин да штампамо новац а да не изазивамо инфлацију. Дакле, држава намири три заостале пензије пензионерима, тако што ће им омогућити да у том износу купе електричну енергију, угаљ или дрва. На други начин тај новац пензионери никада не би видели! Њега нема, стајао би неки дуг, који би се провлачио вечито, а овако могу или да подмире садашње трошкове или да немају нових трошкова све док не исцрпе ту потврду. То је потез за који нам је требало годину и нешто дана да постигнемо сагласност са коалиционим партнерима. Сад је, ваљда, и њима јасно да мора много брже да се делује, да Влада не сме да буде вагросаца који ће да трчи, и негде гаси неки, пламичак који је већ избио. Унапред све мора да буде припремљено. Зато смо ушли у Владу и рачунамо да ће нам изборни резултати дати за право и да ће нас изборни резултати оставити на власти.

Спречити дивљање цена

• **Новом економском политиком Савезна влада је одмрзла цене свих производа. То је довело до повећања цена од 10-100%. Како то објашњава?**

Томислав Николић: Ми смо либерализовали део цена. Цене које сада скачу по продавницама су либерализоване одавно. Десило се нешто друго, отприлике је скочио црни курс марке према динару, па многи траже оправдање за повећање цена. Као, званична цена бензина и нафте скочила, па сва предузећа у цене својих производа већ зарачунавају ту цену и црни курс марке. Очигледно је да неки произвођачи не могу више да издрже притисак држања цена под контролом. Претпостављам да на тај начин, многи покушавају да санирају губитке у рату новим ценама. Морали смо да повећамо цену млека, цену хлеба, тако су и даље то цене које много не оптерећују породични буџет, али свесни смо да тиме спречавамо потпуну глад многим породицама. Један оброк у коме има хлеба, млека и нешто поврћа, може да обезбеди свака породица, чак и она која нема скоро никаквих прихода. Јуче смо разговарали са председником Републичке владе, Марјановићем, тражили смо да одмах реагујемо и видимо, зашто долази до повећања цена и шта у свему томе треба да уради влада Републике Србије? Задужили смо нашег министра трговине да одмах реагује. Влада ће пустити из робних резерви неку робу, посебно месо, јер пре-рађивачка индустрија тера сељаке да

дигу цену живе стоке, зато што су марже замрзнуте, па онда ако је виша цена, он има већу зараду од тога. Очигледно је да делује психолошки ефекат и да су многи произвођачи спремни да крену у раст цена, и да ту мора да реагује Влада Републике Србије. Као што смо и до сада реаговали брзо и ефикасно, морамо и данас да спречимо дивљање цена. Нема основа за инфлацију, не штампа се новац, ми чак немамо подлогу ни у девизама, ни у роби да извршимо девалвацију динара, иако би било неопходно да се изврши девалвација, зато што су приходи од царина изузетно ниски, пошто се при царинењу марка обрачунава по курсу од шест динара, али да не бисмо само штампали новац и да не бисмо том девалвацијом изазвали инфлацију, ми не можемо да је извршимо, док је потпуно не покријемо девизним резервама које су изузетно ниске и истрошене посебно у рату.

У земљи која живи у оваквим околностима, нормално је очекивати и поскупљења и пад животног стандарда. Влада Републике Србије до сада се са тим успешно носила и тако ће бити убудуће.

• **Колико ће „Застави“ штетити одлука Савезне владе о увозу половних аутомобила?**

Томислав Николић: Мислим да јој неће штетити, да ће да јој штети, ја бих први, као Крагујевчанин, био против тога. Ја сам и у Управном одбору фабрике аутомобила и „Застава“ већ дуго година не може да подмири потребе нашег тржишта. Ми смо већ имали две или три офанзиве половним аутомобилима из Немачке на наше тржиште, кад смо увозили, крш који тамо више нико неће да вози. Најпре преко Републике Српске Крајине, онда преко Републике Српске, па преко Црне Горе и савезна Влада је све то немо посматрала, аминувала. Влада Републике Србије је тек кад су ушли српски радикали донела једну уредбу којом је бар део прихода од пререгистрације тих возила из Црне Горе, увукла у републички буџет, да не испадне да Црна Гора паразитира на овој огромној Србији, увозећи за Србију аутомобиле.

С обзиром на то да је фабрика додатно разорена за време рата и да производња не може да почне у догледно време, а да је тржиште слабо снабдевано аутомобилима, поново је почео велики увоз аутомобила из Црне Горе. Људи се одјављују, пријављују доле, возе са црногорским таблицама. Полиција неки ауто одузме, међутим, у једној земљи један ауто који је регистрован у једној федералној јединици, не можете тек тако ни да извезете из саобраћаја и да кажете да није уредно регистрован. Онда значи не постоји држава. Били смо принуђени да легализујемо увоз аутомобила.

Како помоћи „Застави“

Тиме ће стати најпре увоз крадених аутомобила из Црне Горе. Мораће да постоје званични папири и документи из државе из које аутомобил долази. Приход који се оствари царином ићи ће 40 одсто у савезни буџет, по 30 одсто у буџете република. Ја се надам да ће Србија све што оствари тим приходом, одмах уложити у аутомобилску индустрију. Ми улажемо све у аутомобилску индустрију, тако да ће више од 50 одсто свих дажбина које се наплате увозом половних аутомобила отићи директно у аутомобилску индустрију. На тај начин ћемо помоћи „Застави“. Обећали смо јој осамсто милиона динара. То је огроман новац који у Србији тешко може да се скупи, а и на овај начин пружамо прилику фабрици аутомобила да ипак пронађе страног партнера. Једна разорена фабрика у којој се не би осећала никаква активност, која се не би обнављала, нема шанси да привуче страног

тога да раде мимо закона, да све то ураде на дозвољени начин.

• **Новине пишу да тренутно вршите две функције, функцију потпредседника Савезне владе и функцију потпредседника Републичке владе.**

Томислав Николић: Ја не вршим више функцију потпредседника Републичке владе. Оног часа кад сам отишао на прву седницу Савезне владе, ја више не идем на седнице Републичке владе. Ја идем у зграду Републичке владе сваки дан, али то су редовни састанци са председником странке који је тамо и од кога не мислим да се раздвајам тако лако. Уосталом, у Савезној влади немам толико послова да бих морао одмах ујутру да почињем тамо да радим. Ја сам сада на дужности потпредседника Савезне владе. У Републичкој влади сам формално, али да бих престао да будем формално, мора да ме разреши Народна скупштина Републике Србије. Два система су у питању. У Републици и поставља и раз-

даље због понашања Црне Горе, чије руководство удаљује Црну Гору од Србије. Они су се пресабрали, знају да су око 30 одсто становника Црне Горе, Албанци, муслимани, католици, да око 10 одсто Срба из Црне Горе има изражене сепаратистичке тенденције, и потребно им је значи, још једно 10 одсто Срба да убеде да ће поново бити неке сарадње, само да ће Црна Гора бити способна да сама обезбеђује приходе и расходе, а да ће остати Србија као велика држава српског народа с којом може увек да се сарађује, да неће бити неких чврстих граница, да је Запад навалио свом силином на Београд, а да Црна Гора из тога може да се извуче. Претпостављам да ће ићи на референдум. Мислим да бисмо ми у Србији требали да будемо спремни да нас ништа не затекне, да имамо ставове и макар какви да су ставови које договоримо да их објавимо у јавности.

О будућности Србије и Црне Горе

• **Да ли је уопште могуће отцепљење Црне Горе од Савезне Републике Југославије?**

Томислав Николић: То не могу да замислим, а с друге стране то је могуће. Као Србин, не могу да замислим. Велики, огроман број Срба из Црне Горе мисли исто што и ја, тако да би то сигурно изазвало грађански рат у Црној Гори, а то би био велики проблем. Најпре, Црна Гора би то могла да изведе. Рецимо и да изведе, кроз неколико година више не би постојала српска Црна Гора. Ако би се Црна Гора отцепила, огроман број Срба из Црне Горе прешао би да живи у Србији. Претпостављам да би у тим условима муслимани из Рашке области односно Санџака прешли да живе у Црној Гори. Одједном бисмо добили потпуно нови састав становништва у Црној Гори, у коме више ни Мило Ђукановић не би имао власт. Он то не схвата, или схвата, али му је битно да заради новац па да бежи и да живи негде у свету. С друге стране, пратим како се племена изјашњавају у Црној Гори и чини ми се да просрпска племена нису тек тако лако спремна да дозволе отцепљење Црне Горе. Извесно је да би 300.000 Срба из Црне Горе, који тренутно живе у Србији, морали добро да се замисле шта би се десило, ако би се Црна Гора отцепила и ако би они постали овде грађани једне друге државе. Да ли би Србија увела радне визе, па, одлучивала коме ће дати радну визу од њих овде. Да ли би се револт код Срба који су овде рођени и који овде живе, према њима који би овде да живе, а Црна Гора да буде самостална држава, а нисам их нешто много чуо да се против тога буне. Ја још нисам видео да је покренута било каква велика акција Срба из Црне Горе који живе овде, махом у Београду, који би се јавно експонирали као заговорници заједничке државе. Многи од њих би изгледа волели да се

Срби и Црногорци су један народ, а неприродно је да један народ живи у две државе

партнера. Ми ћемо „Заставу“ оспособити да привуче страног партнера и, наравно, престаћемо са увозом, кад буде почела да производи. До тада, аутомобили морају да се возе, живот мора да се живи. Уосталом ја се надам да „Застава“ не мисли да фабрику поново направимо, а да производимо ЈУГО 45, 55 и 65. То је застарело и то више нико у свету не вози, па не би возили ни грађани Србије. Они би се поново сналазили да дођу до других аутомобила. Мислим да ове мере само помажу аутомобилској индустрији. Увелико помажу и грађанима Србије, који сада имају могућности да све оно због чега су стрепели, страховали, били свесни

решава Републичка скупштина, а у Савезној влади то све ради Савезни премијер. Зато је одлука о избору за потпредседника Савезне владе врло брзо прошла, јер је доноси један човек, који не мора никоме због тога да полаже рачун. У Републичкој влади, с обзиром на то да је у питању ванредно заседање, требало би да се стекну све околности за сазивање седнице Народне скупштине.

• **За какав се приступ у Савезној влади залажете по питању проблема статуса Федерације?**

Томислав Николић: Убеђен сам да Југославија, односно заједничка држава Србије и Црне Горе мора да опстане, мада то сада изгледа све теже и све

Црна Гора отцепи, а они да остану да живе у Србији, па да имају две отаџбине. То вероватно неће моћи. Понављам, било какву одлуку да ми у Србији донесемо, ми ту одлуку морамо да објавимо у Србији и да кажемо, у случају да се уради то и то, урадићемо то и то. Тако би грађани имали времена да нас опомену како они нису за то или јесу. Могуће је да то буде и референдумско питање, али о томе у странци нисмо разговарали. Нисмо о томе разговарали ни са коалиционим партнерима. Волео бих да се страсти смире и да пронађемо начин да живимо заједно. Зато што смо један народ и што је ненормално и неприродно да један народ живи у две државе. У целом свету један народ покушава да састави државе у којима је разбијен, а не да разбије државу у којој се налази. Ово се тренутно ради по налогу Америке. Америка пружа неке колачиће Милу Ђукановићу обећава му да ће његова два авиона да лете негде по свету, да зује по европском небу. Обећавају му укидање санкција. Његова привреда, његова држава, туризам, не може да живи без Србије. То се видело и ове године, то ће да се види сваке године. Било би много боље да има добре односе са Србијом. То што се руководство Црне Горе и Србије између себе не слажу, то не сме да завађа народ. Ако Мило Ђукановић не воли Слободана Милошевића, он, ипак, не сме да завађа грађане Црне Горе и грађане Србије због тога. То је његова лична мржња на коју он има право. Не би имао право као политичар било кога да мрзи, али прихватам и то да он лично некога мрзи, али то његови медији не смеју да раде. Колико год да оптужује државне медије у Србији, а и ја исто имам веома великих замерки на рад државних медија у Србији, државни медији Србије не шире мржњу према Црној Гори. Државни медији у Црној Гори шире мржњу према Србији и то је основна разлика у приступу једног и другог руководства. Још увек очекујем победу разума у Црној гори, али како ми се чини тај проблем би могао јако брзо да нас задеси.

• Да ли би Српска радикална странка пристала на конфедерацију са Црном Гором?

Томислав Николић: Не, никада, Српска радикална странка се залаже за унитарну државу. За државу у којој ће један човек имати један глас, за државу која ће имати једног председника, једну скупштину, једну владу. Не долази у обзир било каква конфедерација, а по-

себно не оног типа који предлаже Мило Ђукановић. Да имамо једнодомну скупштину у којој ће исти број посланика имати Црна Гора и Србија. Па се ми питамо, што онда не би имали по једног посланика? Једног Србија, једног Црна Гора, па ако се договоре, договоре, а ако се не договоре, нема ништа од тога. Мило Ђукановић рачуна да пошаље све своје присталице у тај Савезни парламент, а да из Србије дође различит састав, као што ми увек шаљемо, па има и опозиције и власти, и да он бар једног опозиционог посланика привуче на своју страну.

С друге стране, Мило Ђукановић би желео да Србија финансира све потребе заједничке државе, а рецимо, војском која је стационирана у Црној Гори, да командује Црна Гора, а ту војску да финансира цела држава. Ако се зна да је Србија 95 одсто заједничке државе, онда би то био знак да треба да је финансира искључиво Србија. Федерација не постоји у свету, нити може да постоји такав облик државе. Ево чак Савез Русије и Белорусије прераста у савезну државу, јер је очигледно да нешто не може да се зове заједничком државом, кад не постоје основни прерогативи, кад свако има своју сувереност. Зашто би се онда удруживали уопште или ћемо бити унитарна држава или државе неће бити. Све док радикали не буду у таквој већини у обе државе, ја прихватам федерацију, и прихватам да разговарамо о томе шта у нашој федерацији није уставно добро опредељено, која би решења могла да се поправе. Само не могу да прихватим ултиматуме и уцене типа или ћу ја бити председник Владе или неће бити заједничке државе. Мило Ђукановић тако може да уцењује своју децу и своје родитеље. Србију сигурно никада неће моћи да уцењује.

Запад ће наставити са притисцима

• По вашем мишљењу, колико упоритиште има Савез за промене у нашем народу?

Томислав Николић: Уколико би политичари из Савеза за промене могли да се договоре око пара које им дају Американци, уколико би сви они добијали довољно новца, колико мисле да им треба, па се онда сложили и изашли јединствени, да одрже бар један митинг без свађа, мислим да би до 10 одсто посланика могли да имају у Скупштини Србије?

• Како ће се наша земља даље супротстављате све већем експанзионизму Америке и западних сила у Савезној Републици Југославији?

Томислав Николић: Ми нисмо свемоћни, нисмо велики, морамо да се супротстављамо све док можемо. Они нису спремни да нас војно окупирају, то је било јасно и на примеру Косова и Метохије. Вршиће и даље уцене, вршиће и даље притиске, куповаће политичаре. Сад су уложили 100 милиона долара. Виде да се ни 5 милиона од тога не улаже у политички рад, да све друго поделе бандити између себе. Идући пут ће можда уложити још више, можда ће наше суседе и даље хушкати да не дају кроз њихову територију да прође ни нафта ни гас, да не излази наша роба, да не улази туђа роба и слично. Учиниће све да што теже живимо. У стању су да гледају како нам народ умире по улицама, да би могли једног дана да кажу: "Е, не бисте умирали да сте променили власт."

Мислим да смо ми један мали математички модел за Русију и да све то што раде на нама је у ствари испробавање како ће разбијати Русију, а једног дана и Кину, којој морају што пре да се супротставе, иначе ће их за две-три деценије Кина прегазити. Е сад што смо баш ми дочекали да будемо тај полигон на коме се они испробавају и увежбавају, то је наша несрећа кроз векове, још од насељавања Срба на Балканско полуострво.

То што имамо новца улагаћемо у државу, у народ и у војску. Ми не можемо да направимо најсавременију армију на свету, то је очигледно, ми не можемо да набавимо све оно оружје које нам је потребно да бисмо се потпуно одбранили, али ни најсавременије оружје, ниједном агресору неће помоћи да победи српски народ. То је ваљда свима јасно. И зато би било боље да са нама сарађују, ако желе, а ако не желе, ево њихових фаворита, стално имају неке своје фаворите и ти фаворити никада не могу да достигну до тога да бар преузму делић власти а и кад преузму делић власти, врло брзо се обрукају. Очигледно да ће српски народ у будућности увек гласати за српске радикале окакве какви су и Америка с тим мора да се помири што пре. Притисци на нас би требало да престану ако учврстимо своју сарадњу са Русијом и Белорусијом, односно, тад би требало да се прошири и на Русију и Белорусију. А онда ће бити много лакше да се поднесе тај притисак, ако није концентрисан на овако малу Србију.

Татјана Олујић

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешел **• Издање приредио:** Општински одбор Нови Београд **• Главни и одговорни уредник:** Синиша Аксентијевић **• Заменик главног и одговорног уредника:** Душан Весић **• Помоћник главног и одговорног уредника:** Јасна Олујић **• Технички уредник:** Северин Поповић **• Техничко уређење и компјутерски прелом:** Саша Радовановић **• Лектор:** Зорица Илић **• Редакција:** Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешел, Јана Живаљевић, Александар Вучић, Драгољуб Стаменковић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Вељко Дукић, Весна Марић **• Секретар редакције:** Љиљана Михајловић **• Штамп:** "Крамер принт., Карловачка 46, Земун

**ИЗА МНОГИХ ЗАКОНА, ОДЛУКА И УРЕДБИ
СТОЈИ СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА**

ЗА ПОШТЕНУ ВЛАСТ
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА